

ՕՁՆ ՈՒ ՁՈՒԿԸ

Օձն ու ձուկը բարեկամանում են:

— Այ քիր,— ասում ա օձը ձկանը,— առ ինձ մեջքից, մի քիչ ման ածա ծովի վրին:

— Շատ լավ, ի՞նչ եմ ասել,— ասում ա ձուկը,— նստի մեջքիս, ման ածեմ, տես ո՞նց ա մեր ծովը:

Օձը փաթաթվում ա ձկանն՝ ու լող են տալիս: Հենց մի քիչ անց են կենում օձը կծում ա ձկանը:

— Այ քիրա, խի՞ ես կծում,— հարցնում ա ձուկը:

— Ես էլ չիմացա, թե ո՞նց էլավ,— ասում ա օձը:

Մի քիչ էլ են լողում, օձը էլ ետ կծում ա ձկանը:

— Այ քիրա, բա ինչի՞ էլ ետ կծեցիր ինձ,— հարցնում ա ձուկը:

— Դե բա ո՞նց անեմ, եդ իմ բնույթն ա,— ասում ա օձը:

Էլի մի քիչ տեղ որ լողում են, օձը, որ նորից ա կծում ձկանը,

— Այ քիրա,— ասում ա ձուկը,— Ետ ի՞նչ էլավ քեզ, հա կծում ես ինձ:

— Դե բա ո՞նց անեմ, եդ իմ բնույթն ա,— ասում ա օձը:

— Բաս, որ ըտենց ա, օրես դենը իմացած լինես, որ ես էլ իմ բնույթն ունեմ:

Ասում ա ձուկը ու սկսում ծովի խոր տեղը: Օձը խեղդվում ա ու սատկում:

— Դե, գնա, — ասում ա ձուկը,— որտեղ քո բնույթն ասես, Էնտեղ էլ իմը ասա:

քիր – քույր, sister

բնույթ – nature

«ԱՐԵՎ» – ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՀԵՔԻԱԹՆԵՐ

<http://www.armenianhouse.org/arev/061.html>